

Čteme si spolu!

Příběh č. 3 – Kdy Ježíšek nekouká?

Vojta měl problém. Opravdu chtěl být hodný. Dobře věděl, jakou by tím udělal mamince a tatínkovi radost. Jenomže se to skoro pokaždé nějak zvrtilo. Buď se zabral do malování tolik, že úplně přeslechl maminičino volání k obědu. Nebo si zapomněl umýt ruce. Anebo se mu zrovna jaksi nechtělo chodit ke koši se špinavým prádlem. Takže špinavé ponožky skončily pod postelí.

Teď se pomalu blížily Vánoce a Vojtův problém byl větší a větší. Vojta totiž potřeboval zjistit, kdy Ježíšek nekouká. Napřed si dlouho myslel, že Ježíšek nevidí přes závěsy. Když maminka večer zatáhla, hned se mu ulevilo. Pokud Ježíšek neuvidí Vojtovo zlobení, tak mu jistě přinese všechny hračky, které si přeje. Ale běda, kdyby Ježíšek nějaké lumpačení zahlédl! To by toho Vojta pod stromečkem moc nenašel.

Dobré to bylo i v koupelně. Tam se dalo zlobit po libosti. Koupelna totiž neměla žádné okno. V ní Vojta zlobíval nejraději. Ježíšek nemohl vidět naprosto nic! Vůbec by nevadilo, když se Vojta zapomněl učesat anebo třeba vyčistit zuby. Jenomže to zase pečlivě sledovala maminka.

„Pamatuj si, že čistota je základ zdraví,“ řekla pokaždé a Vojta se musel do koupelny vrátit a znovu se umýt a učesat. Tak v koupelně alespoň tajně snědl čokoládu. Jenomže zapomněl vyhodit obal a ještě ke všemu upatlal umývadlo a dva (!) bílé ručníky. Maminka se moc zlobila.

Ale Ježíšek naštěstí stále zůstával v blažené nevědomosti. Alespoň Vojta si to myslel.

Vánoce už už klepaly na dveře. Maminka pekla vánoční cukroví. Byla s tím spousta práce, ale naštěstí na ni nebyla sama. Tatínek pomáhal zadělávat těsto. Vojta vykrajoval a dával cukroví na plech. Při práci si všichni povídali. Těšili se na Vánoce. Vojta dobře věděl, že ujídat se nemá. Jenomže cukroví bylo tak dobré! Pokaždé, když se mu podařilo v kuchyni tajně uloupit ořechový řez, vanilkový rohlíček nebo vosí hnízdo, utíkal do koupelny. Předstíral, že si myje ruce, a jedl jako o závod. To byla dobrotá!

Jednoho večera týden před Štědrým dnem si Vojta kreslil. Fixami. Maminka mu několikrát řekla, ať si převlékne tričko.

„Když budeš kreslit v tomhle krásném námořnickém, čárneš si na něj, a tak ho celé zničíš,“ upozorňovala Vojtu. Potom šla do kuchyně zadělat těsto na vánočku. Jenomže Vojta usoudil, že on přece kreslit umí. Dá si pozor, trička se fixou ani nedotkne. Je přece šikovný kluk. Jenomže co se nestalo! Fixy nějakým naprosto neuvěřitelným a velice záhadným způsobem to krásné námořnické tričko počmáraly. A nejen to. Dokonce se jim podařilo udělat několik barevných skvrn na stole. Vojta byl zdrcený. Maminka měla pravdu. Jak to mohla tušit? Když celý smutný vzhlédl od flekatého stolu, uviděl, že závěsy na okně nedoléhají. Byla mezi nimi mezera.

Ježíšek to viděl!!!

Vojta strnul. Potom vyskočil a závěsy pečlivě dotáhl k sobě. Ježíšek to viděl, opakoval si v duchu zoufale. Žádná stavebnice pod stromečkem nebude. Ani hasičské auto.

V tu chvíli vešla do pokoje maminka.

„Prosím tě, co děláš s těmi závěsy?“ podivila se.

„Dotáhl jsem je. Aby sem nebylo vidět,“ vysvětlil Vojta rozpačitě.

„Proč?“ divila se maminka ještě víc.

„No, aby sem Ježíšek nekoukal ...“ přiznal Vojta a sklopil hlavu.

Maminka se napřed rozesmála. Potom si ale všimla Vojtova trička a smích ji přešel. Pak uviděla i fleky na stole. Vojta se díval do země. Maminka se rozzlobila.

„Vždyť jsem ti to říkala! Proč jsi mě neposlechl? Ty jsi tak zlobivý kluk! Jak to teď mám vyčistit?“ rozčilovala se.

A potom Vojtovi odhalila krutou pravdu: „Abys věděl, Vojtěchu, Ježíšek vidí i přes záclony. I přes zed' i přes střechu. Ježíšek prostě vidí všude. Ježíška totiž nikdo nepodvede!“

V tu chvíli se Vojta rozbředel. Rozzlobil maminku a přidělal jí práci. Zničil si tričko, poškodil stůl. Možná to vůbec nepůjde smýt ani vyprat. A ještě ke všemu Ježíšek vidí všude!

Bylo mu jasné, že takový zlobivý kluk, jako je on, pod stromečkem nenajde vůbec nic.

Těch zbývajících pár dnů se Vojta snažil být hodný. A byl hodný i za závěsy v koupelně. Ale stejně ... Snažil se podvést Ježíška, a to je určitě moc špatný skutek.

Když přišel Štědrý den, byl Vojta zamklý a tichý. A když se večer najednou sám od sebe rozsvítil nazdobený stromeček, sotva zvedl hlavu. Potom ale v úžasu otevřel pusu a zůstal stát jako zkamenělý. Pod stromečkem byla spousta dárků! A nepatřily jenom mamince a tatínkovi. Nejvíce jich tam bylo pro Vojtu! Vojta si připadal jako v sedmém nebi. Vůbec tomu nemohl uvěřit. Ještě když si stavěl garáž ze stavebnice, nebyl si tak docela jistý, že se mu to všechno nezdá. Ten Ježíšek je tak strašně hodný!!!

„Maminko,“ zeptal se Vojta večer v posteli, do které si uložil i nové hasičské auto, „jak to, že jsem dostal tolik dárků, když Ježíšek viděl, jak jsem zlobil?“

Maminka se usmála. Potom tu záhadu Vojtovi vysvětlila: „Ježíšek to všechno samozřejmě viděl, Vojto, Bylo mu líto, že jsi zlobil. Ale potom ti určitě uvěřil, že se polepšíš, a odpustil ti. Má laskavé srdce.“

Když Ježíšek ta slova uslyšel, pokýval hlavou. Maminka měla pravdu. Ježíšek byl skutečně přesvědčený, že se Vojta polepší. Dobře totiž viděl, jak moc se Vojta snažil.

Zdroj: SKÁLOVÁ, Hana, Ivona BŘEZINOVÁ, Miloš KRATOCHVÍL a Daniela KROLUPEROVÁ. Ježíšek. Ilustrovala Andrea TACHEZY. Praha: Mladá fronta, 2010. ISBN 978-80-204-2330-6.

Úkol č. 3: Ježíšek nosí dárky dětem na celém světě. Dostává ale i on sám nějaké dárky? Co bys mu nadělil/a ty? Namaluj obrázek s dárkem pro Ježíška. A můžeš poprosit o pomoc rodiče ;)